

mere, end der er i rammen, inden vi overhovedet når til at snakke kommuner osv.

Derfor vil jeg gerne spørge: Hvordan vil Dansk Folkeparti prioritere det? For jeg kan forstå nu, at der ud over kræft også er forebyggelse. Det går jeg meget stærkt ind for. Jeg er helt enig med Dansk Folkeparti i, at der skal der sættes væsentligt mere ind. Men hvor vil man skære ned, når rammen skal holdes? Om hvilke af regeringens valgløfter vil Dansk Folkeparti sige: De kan altså ikke komme med i den her omgang, hvis det skal være med Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu ved hr. Ole Sohn, at Dansk Folkeparti allerede i valgkampen og endda i valgkampens start, så der ikke var tvivl om det, sagde, at vi ikke ville føle os bundet af de valgløfter, der blev givet på førstedagen af valgkampen fra statsministerens side. De valgløfter var ikke forhandlet med Dansk Folkeparti, og derfor kunne vi heller ikke tage medansvar for dem.

Vi pegede også helt konkret på, at i forhold til det at prioritere de offentlige udgifter mere og mere derhen, hvor vi synes behovene er størst, så mener vi, at det virkede noget bevidstløst at foreslå, at man blot hævede rammen for børnechecken med vistnok 2 mia. kr. i statsministerens og regeringens oplæg.

Jeg ved ikke, om hr. Ole Sohn har set det, men jeg har ikke set, hvordan regeringen vil spille ud med et forslag om præcis at indfase de valgløfter. Sagen er i hvert fald, at vi først skal igennem forhandlinger om dem, for vi har ikke på forhånd sagt god for dem. Og der vil vi have nogle andre prioriteringer for lige præcis at sikre, at pengene i størst muligt omfang bliver ledt derhen, hvor vi mener behovene er størst.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det var det, jeg forsøgte at komme frem til. Jeg forstår, at Dansk Folkepartis prioriteringer er kræfthandlingsplanen, som vi er enige i. Det er også flere penge til forebyggelse, hvad der er fuldstændig, jeg havde nær sagt vanvittigt ikke at gøre netop for at få nogle afledte besparelser i sundhedssektoren siden hen. Jeg går også ud fra, at der skal gives lidt mere til ældreområdet ifølge Dansk Folkeparti.

Så er spørgsmålet: Hvilke af regeringens valgløfter er det så at Dansk Folkeparti ikke fø-

ler sig tiltrukket af? Kan vi ikke få løftet sløret? Er det forskningsområdet, der må have en lave-re vækst, eller hvad? Har Dansk Folkeparti gjort sig det klart?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan det sagtens være. Vi sagde faktisk også i valgkampen, at hvis vi skulle vælge mellem nogle helt, helt afgørende nødvendige initiativer på social- og sundhedsområdet i forhold til den udbygningsplan eksempelvis på forskningsområdet, regeringen har foreslået, så ved vi godt, hvordan vi prioriterer. Så prioriterer vi det første. Hr. Ole Sohn nævner, om man eksempelvis skulle udbygge initiativet på kræftområdet. Men der må vi bare sige, at en del af kræftindsatsen jo også er forskning. Så det kommer an på, hvordan man får det forhandlet på plads.

Men det, der bare er det vigtige udgangspunkt i en debat som den her, er altså, at regeringen ved, at vi har nogle andre prioriteringer, og det har også været nævnt her i svaret til hr. Ole Sohn. Regeringen ved, at vi har nogle andre prioriteringer end det, den har lagt frem i sine valgløfter, og regeringen skal derfor, hvis den forhandler noget på plads med KL og Amdtsrådsforeningen, som den satser på vi skal kunne støtte i Finansudvalget den 22. juni, selvfølgelig også tage højde for vores synspunkter. Det siger sig selv. Vi skal kunne se i den aftale, der kommer frem, at det samlet set ser fornuftigt ud også i forhold til de prioriteringer, vi har lagt.

Jeg synes, det er fint, at vi har haft mulighed for under den her debat – det har vi også gjort tidligere – at gøre det klart for regeringen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er jo blevet snakket en del også under den her debat om alle de kæmpefordele, som kommunerne kan få, når de lægger sig sammen, og hvor meget man vil kunne spare osv.

På den høring, som Det Politisk-Økonomiske Udvalg her i Folketinget holdt om de økonomiske konsekvenser af strukturreformen, kom det jo ret klart frem, at det, som man kan regne med at spare penge på, ikke er administration og politikere osv., for det er en meget, meget lille del af de samlede offentlige udgifter. Hvis man for alvor skal ind og spare penge, er det ved at lave store institutioner, hvad enten vi snakker plejehjem, skoler eller børnehaver.